

Můžeme rozumět budoucnosti?

Naplněný sen babylónského krále

Radim Passer

1. Radim Passer

Můžeme rozumět budoucnosti? Naplněný sen babylónského krále

Modlitba:

Náš nebeský Otče, já bych ti chtěl poděkovat za to, že jsme se tu mohli setkat, abychom studovali tvé slovo – Bibli. A chci tě prosit, aby skrze Ducha svatého jsi nám dával moudrost, abychom dokázali správně porozumět, co nám skrze text chceš říci. Modlíme se ve jménu Pána Ježíše Krista. Amen.

Příběh:

Jednoho dne jel jeden učenec vlakem, duchem nepřítomen a byl zcela ponořen do své četby. A okolo něho šel průvodčí a žádal ho o jízdenku. Učenec prohledal všechny své kapsy, ale nemohl lístek nikde najít. A tak tedy začal horečnatě hledat znovu. A průvodčí, když to viděl, tak mu říká: „Pane, já jsem si jist, že tu jízdenku máte a až půjdu příště okolo vás, tak mi ji ukážete.“ Ale učenec řekl tomu průvodčímu: „Vy to nechápete, já ten lístek potřebuji najít teď hned. Já potřebuji vědět, kam vlastně jedu.“

Milióny lidí na celém světě se dnes ptají, kam se vlastně ženeme. Častokrát se stává, že jsme zmateni. Divíme se jakým směrem se náš svět ubírá. Popravdě řečeno se ale nemusíme divit. Před 26 stoletími měl jeden starověký mocný monarcha sen, ve kterém viděl dějiny našeho světa v kostce.

Vědci tvrdí, že každý z nás má obvykle několik snů, během jediné noci. Většinu našich snů si však nepamatujeme. Ten sen, o kterém dnes budeme hovořit, je možná jedním z nepozoruhodnějších snů v historii, který byl kdy zaznamenán. Odehrál se jedné noci před asi 2600 lety ve starověkém babylónském království. Celý příběh je pečlivě zaznamenán člověkem, který u toho sám byl.

Biblická kniha Daniel o tom vypráví ve své 2. kapitole. Mocný král Nebúkadnesar, kterému se ten sen zdál, si zpočátku nemohl za žádnou cenu vzpomenout na to, co se mu vlastně zdálo. Věděl jenom, že to nebyl žádný obyčejný sen. Byl si jist, že ten sen má hluboký význam. Bůh mu dal sen, který nastínil historii lidských dějin. A zvláště pak dějiny

Evropy a středního východu. A to sice od dob krále Nebúkadnesara až do vyvrcholení dějin naší země. Babylón byl v té době největší, nejbohatší a nejvlivnější ze všech říší v tehdy známém civilizovaném světě. A vládl tam také nejmocnější panovník, který si dokázal podrobit všechny své nepřátele. Odhaduje se, že Babylón měl tehdy až 250 000 obyvatel, což na tehdejší dobu bylo opravdu velké číslo. Jeho zdi dosahovaly výšky až 25 m a jejich délka se počítala na kilometry.

Král Nebúkadnesar úspěšně rozšiřoval a budoval tuto bohatou a mocnou říši již 2 roky. A tak, jako monarchové v jeho postavení neustále přemýšlel o tom, jak zajistit, aby zůstala nejmocnější říší světa.

Jednoho večera opět přemýšlel o tom, jak dlouho bude jeho království ještě vzkvétat. A podobně, jako ostatní vládcí i on chtěl vědět, co přinese budoucnost. A tu noc, můžeme říci obrazně, Bůh pohlédl z nebes dolů a vybral tohoto na tehdejší dobu neomezeného vládce, aby mu dal nahlédnout do budoucnosti. Když se král po neklidném spánku ráno probudil, tak byl nesmírně rozrušený. Měl totiž sen, o kterém věděl, že je velmi důležitý, ale nemohl si vybavit, o čem ten sen vlastně byl. Babylónané považovali sny za velmi důležité. A král chtěl proto zjistit, o čem ten sen byl a také jaký je jeho význam. Král měl astrology, věštce, mágy a zaklínače a oni mu jistě mohli říci, o čem byl ten jeho sen. A tak hned ráno je král nechal shromáždit na královském dvoře. Když předstoupili před krále, tak on jim řekl: „**Měl jsem sen a jsem rozrušen. Chci ten sen znát.**“ Dan. 2:3. Tito muži předstírali, že znají budoucnost. A také předstírali, že ji mohou předpovídat. Oni totiž mohli odhadovat význam snů, ale popravdě řečeno ve skutečnosti neměli o významu snu ani ponětí. Chvilí zamyšleně stáli a nakonec řekli: „**Králi, na věky buď živ! Pověz svým služebníkům ten sen a my ti sdělíme výklad.**“ Dan 2:4. Ale jejich sebevědomí se brzy rozplynulo, když jim pyšný král unavený z jejich postávání řekl: „**Mé slovo je příkaz. Jestliže mi neoznámíte sen a jeho výklad, budete rozsekáni na kusy a z vašich domů se stane hnojiště. Jestliže mi však sen a jeho výklad sdělíte, dostane se vám ode mne darů, odměny a velké pocty. Sdělte mi tedy sen a jeho výklad.**“ Dan. 2:5-6. A znovu se tedy pokusili přimět krále, aby jim sen řekl. V té chvíli král nabyl přesvědčení, že to jsou podvodníci. Znovu jim pohrozil a oni nakonec byli donuceni přiznat: „**Není na zemi člověka, který by dovedl sdělit to, co král rozkázal. Nadto žádný velký a mocný král nežádal od žádného věštce, zaklínače nebo hvězdopravce takovou věc. Věc, kterou král žádá je těžká a není nikoho jiného, kdo by ji králi sdělil, mimo bohy, kteří nepřebývají mezi smrtelníky.**“ Dan. 2:10-11. Bible říká, že král Nebúkadnesar se rozzuřil. Přikázal svým vojákům, aby všechny ty mudrce popravili. Na neštěstí také Daniel a tři židovští mládenci, jeho přátelé, byli také považováni za mudrce, ačkoli v tu chvíli nebyli povoláni před krále, když požadoval vysvětlení svého snu.

A vojáci přišli také k Danielovi a také jeho chtěli popraviti. Daniel ale vešel ke králi a prosil ho, aby mu dal určitou dobu, a že králi ten výklad sdělí. Daniel chtěl poprosit Boha o moudrost, která by mu umožnila poznat ten sen.

Král si tohoto mladého muže vážil, a proto mu dal určitý vymezený čas, aby mohl mluvit ke svému Bohu, Bohu Stvořiteli. Veliká zodpovědnost spočinula na bedrech Daniela. Nejenže byl ohrožen jeho život a život jeho přátel, ale život všech mudrců v Babylóně. A tak Daniel se svěřil svým třem mladým přátelům. Všichni prosili Boha nebes o milosrdenství, aby jim odhalil toto tajemství, aby oni nebyli popraveni se zbytkem babylónských mudrců. Bylo to velice hluboce prožité modlitební setkání. Tito čtyři mladí Židé se modlili, aby Bůh onen sen bezbožného krále ukázal Danielovi a jeho druhům dříve, než vyprší osudová lhůta. V 1. kapitole knihy Daniel můžeme číst, že Bůh dal Danielovi moudrost k porozumění snům. Proto se i takovým způsobem modlili, aby k tomu došlo i tentokrát. A Bible říká, že Bůh ukázal Danielovi onen tajný sen během následující noci. Bůh vesmíru neselhal. Naopak vyslechl a požehnal jejich modlitby. Daniel tedy vzdal Bohu nebes díky a chválu. „Tobě, Bože otců mých, chci vzdávat čest a chválu, neboť jsi mi dal moudrost a bohatýrskou sílu. Oznámils mi nyní, oč jsme tě prosili, oznámil jsi nám královu záležitost. Dan. 2:23. Jen stěží si dokážeme představit, jaké nadšení muselo naplnit Daniela a jeho tři přátele. A tak Daniel pospíchal za vrchním popravčím, za Arjókem, jak o tom hovoří Bible.

Daniel tedy vešel k Arjókovi, kterého král ustanovil, aby zahubil babylónské mudrce. Přišel a řekl mu toto: „Babylónské mudrce nehub! Uved' mě před krále, sdělím králi výklad.“ Dan. 2:24. Když Daniela uvedli ke králi, Nebúkadnesar se ho zeptal, jestli mu může sdělit sen, včetně jeho výkladu. A Daniel králi takto odpověděl: „Tajemství, na které se král ptá, nemohou králi sdělit ani mudrci ani zaklínači ani věštcí ani planetáři. Ale je Bůh v nebesích, který odhaluje tajemství. On dal králi Nebúkadnesarovi poznat, co se stane v posledních dnech. Dan. 2:27-28. Tady na tom je úžasné, že Daniel dal hned na začátku najevo, a to jasně najevo, že toto poznání nepochází z něho. Dobře věděl, že budoucnost může odhalit jen Bůh. U proroka Izajáše ve SZ 46:9-10 můžeme číst: „Já jsem Bůh a jiného už není, jsem Bůh a nic není jako já. Od počátku oznamuji, co se v budoucnu stane, od pradávna, co se ještě nestalo.“ Takže tato moudrost přišla od Boha, který tuto příležitost využil, aby Nebúkadnesarovi a vlastně i nám dnes naznačil historii světa na 26 staletí dopředu.

Daniel nejdříve popisuje pozadí králova snu. Říká králi: „Tobě, králi, vyvstaly na lůžku starosti o to, co se v budoucnu stane, a ten, který odhaluje tajemství, ti oznámil, co se stane.“ Dan. 2:29. Pak Daniel

sděluje králi samotný sen. „Ty jsi, králi, viděl jakousi velikou sochu. Byla to obrovská socha, jejíž lesk byl mimořádný. Stála proti tobě a měla mimořádný vzhled.“ Dan. 2:31. A král téměř vykřikl s úlevou a nadšením. „Ano, ano, to je ono. Obrovská socha, převyšující všechno.“ Daniel popsal sen tak jasně, že Nebúkadnesar neměl nejmenších pochyb o tom, že se jedná o sen, který skutečně měl. Dále pak můžeme číst: „Hlava té sochy byla z ryzího zlata, její hrud' a paže ze stříbra, břicho a boky z mědi, stehna ze železa, nohy dílem ze železa a dílem z hlíny.“ Dan. 2:32-33. Nebúkadnesar s údivem naslouchal, jak přesně Daniel popisoval všechny části sochy ve snu. Hlava byla ze zářivého zlata, hrud' a paže z méně třpytivého stříbra, břicho a boky z bronzu, stehna ze železa a nohy dílem ze železa a dílem z hlíny.

Dále pak můžeme číst: „Viděl jsi, jak se bez zásahu rukou utrhł kámen, a udeřil do železných a hliněných nohou sochy a rozdrtil je a rázem bylo rozdrčeno železo, hlína, měď, stříbro i zlato a byly jako plevy na mlati v letní době. Odesl je vítr a nezbylo po nich ani stopy.“ Dan. 2:34-35. Krále musel nesmírně překvapit kámen, letící z neznáma a blížící se velkou rychlostí. Kámen, letící proto, aby zasáhl sochu do nohou. Rozdrtil je a celá socha se zřítíla a rozpadla na tak jemný prach, že ho vítr beze stopy rozmetal. „Ano, Danieli,“ musel pravděpodobně říci král.

Kámen byl vržen bez použití lidských rukou. Rozbil sochu a stal se horou, která naplnila zemi. Celý sen byl řečen přesně tak, jak se zdál králi. Nebúkadnesar musel být velice překvapen, když mu onen urozený mladý muž pověděl jeho sen v každém jeho detailu, přesně tak, jak ho sám viděl. Jedna věc musela být tomuto starověkému králi zřejmá. Nikdo z lidí to nemohl Danielovi sdělit. Logicky žádný člověk nemůže druhému člověku sdělit, co se mu zdálo. A tak to mohlo přijít pouze z Božského zdroje. Pro krále bylo v tu chvíli těžko pochopitelné, co s ním má ten sen společného. A možná i my si můžeme myslet totéž. Nebúkadnesarův sen však předpověděl vznik a pád klíčových říší na naší zemi. A království znázorněná v tomto snu ovlivnila každý národ na naší zemi. Zvláště pak i v dnešní moderní době. Jen několika slovy Bůh načrtl hlavní běh historie od doby Babylónu asi 600 let před Kristem až do vyvrcholení historie celé země. Nakonec se Daniel dostává k jádru celého snu.

„Ty jsi ta hlava zlatá.“ Dan. 2:38. Babylón byl představen hlavou, jako říše z čistého zlata. Úsměv zadostiučinění musel přelétnout královu tvář, když slyšel tato slova. Válečná vítězství a architektonická nádhera Babylóna, to vše bylo nepřekonatelné. Historikové potvrzují, že zlato bylo přiléhavým symbolem, reprezentující babylónské království. Při vyzdobování budov Babylónu se nešetřilo zlatem. A toto velké dávnověké město popisuje jeden historik takto: Tam, kde celá země

ležela u jejich nohou, jako královna v jedinečné vznešenosti, stálo toto město, vhodné hlavní město onoho království, které bylo reprezentováno zlatou hlavou. Nádherné visuté zahrady byly jedním ze sedmi divů světa. Kdyby byl Daniel vychytralým politikem, který by se pokoušel udělat si v Babylónu jméno nebo kariéru, skončil by s výkladem snu právě u tohoto bodu. Ale Daniel měl poselství, které chtěl Bůh odhalit světu. Bylo to poselství nejen pro tehdejší dobu, ale poselství, které má platnost až do konce času.

Daniel dále pokorně, ale odvážně vypověděl králi: „**Po tobě povstane další království, nižší než tvé.**“ Dan. 2:39. Pravděpodobně se král Nebúkadnesar v této chvíli přestal usmívat. Pyšný monarcha Babylónu pravděpodobně nikdy nepomyslel na to, že by světu někdy mohl vládnout jiný národ. Archeologové skutečně vykopali hliněné destičky, na nichž byla vyryta slova krále Nabúkadnesara. „**Opevněním Esagily a Babylónu jsem posílil a ustanovil jméno své vlády navždy.**“ V Bibli Dan. 4:27 se píše, že pyšný Nabúkadnesar řekl: „**Zdali není veliký tento Babylón, který jsem svou mocí a silou vybudoval jako královský dům ke slávě své důstojnosti?**“ Přesto Bůh řekl, že povstane jiná moc, která odstraní zlaté království Babylónu. A sám původně mladý prorok Daniel se toho dožil.

13. října 539 př. Kr. potkal zlaté království potupný konec. Ano, Bůh přesně věděl, kým a jak bude město dobyto. A to téměř 200 let před pádem Babylónu. U proroka Izajáše, který žil v 8. století př. Kr., tak jeho prostřednictvím Bůh řekl: „**Toto praví Hospodin o svém pomazaném, o Kýrovi: „Já jsem ho uchopil za pravici, pošlapu před ním pronárody, rozvážu opasky na bedrech králů, zotevírám před ním vrata, brány už nebudou zavírány.**“ Iz. 45:1. Takže Bůh dokonce řekl, kdo město dobude. Kýrus médský. A toto sdělení zaznělo 150 let před tím, než se Kýrus narodil.

Kýrus nemohl prorazit zdi Babylóna, protože byly příliš vysoké a příliš silné, a tak vymyslel jiný způsob. Odvedl tok řeky protékající centrem města a jeho armáda mohla projít říčním korytem přímo do středu města, kde ovšem byly ještě další vysoké zdi a vnitřní brány. Ale v jakési nedbalosti či proradnosti někdo nechal obrovskou vnitřní bránu otevřenou. A v souladu, tak jak jsme mohli číst s biblickým proroctvím byla bez stráže. A tak Kýrovi vojáci vstoupili do královského paláce. Krále a jeho šlechtice zabili ve chvíli, kdy pili víno ze zlatých nádob, které král Nebúkadnesar vzal z Šalomounova chrámu při dobytí města Jeruzaléma. Daniel tedy předpověděl, že po zlaté říši Babylóna přijde k moci jiné království, nižší než Babylón. Království znázorněné hrudí a pažemi ze stříbra. A koaliční vláda Médů a Peršanů byla určitě slabší než slavná babylónská říše. Ale vládla na středním východě přibližně

200 let. 539-331 př. Kr. Daniel ale předpověděl, že i toto stříbrné království bude mít své časové limity.

Dále můžeme číst text: „...A pak další, třetí království, měděné, které bude mít moc nad celou zemí.“ Dan. 2:39. A znovu si můžeme položit otázku, jestli se tak v dějinách skutečně stalo. Tato předpověď symbolizována kovovou sochou s měděným břichem a boky se naplnila, když brilantní mladý generál Alexandr Veliký porazil perského krále Daria III. v bitvě u Arbely r. 331 př. Kr. Tehdy se stalo Řecko novou světovou říší. V mladistvém věku 25 let se Alexandr stal vládcem jedné z nejrozsáhlejších říší, jakou kdy svět poznal. Řecký historik Arián napsal o Alexandrovi toto: „Jsem přesvědčen, že nebyl žádný národ, město nebo lid, kam by se jeho jméno nedostalo. Zdá se, že jeho narození a činy provázela jakási boží ruka.“ (Historická knihovna.)

V souladu z výkladem snu měla řecká pěchota většinu své zbroje z mosaze. Tedy z třetího kovu z Nebúkadnesarova snu. Alexandr zemřel velmi mlád. Pravděpodobně na vysokou horečku, ještě než dovršil své 33. narozeniny. Po jeho smrti byla říše oslabena a rozdělila se na několik částí. Nakonec 22. června 168 př. Kr. v bitvě u Pidny byla říše Alexandra Velikého zničena přibližně 155 let po jeho smrti.

A nyní přišlo nejkřutější ze všech těchto dávnověkých království. Tak se postupně naplnilo vše, jak Bůh předpověděl – že přijdou 4 světové říše, jedna po druhé. A opravdu železná stehna přesně znázorňují krutou ničící moc ze 4. světové říše, kterou byl Řím. A takto to popsal Daniel králi.

„Čtvrté království bude tvrdé jako železo.“ Dan. 2:40. Římští císařové se pokládali za bohy a vyžadovali ode všech lidí uctívání a slepou poslušnost. Během doby římské vlády se v tomto národě staly dvě velmi důležité biblické události. V Betlémě se narodil Ježíš. Římský vládce Herodes nařídil zahubit v Betlémě všechna nemluvňata mužského pohlaví, kterým bylo méně než dva roky. Doufal tak, že zabije Ježíše. Další událostí bylo to, že Ježíš byl ukřižován v Judeji, která byla v té době pod římskou nadvládou. A byl to římský místodržitel, který umožnil, aby byl Ježíš odsouzen. A tak Ježíš byl přibit na kříž římskými vojáky. A na Ježíšův hrob byla umístěna římská pečeť. Model proroctví však pokračoval dál.

Po Římu neměla již přijít další celistvá světová říše. Daniel králi řekl: „Že jsi viděl nohy a prsty dílem z hmčírské hlíny a dílem ze železa znamená, že království bude rozdělené. Lidské pokolení se bude mísit, avšak nepřilnou k sobě navzájem, jako se nesmísí železo s hlínou.“ Dan. 2:41.43. Jinými slovy prorok předpověděl, že nepovstane již pátá říše, ale že přijde naopak rozdělení železné monarchie. Řím tedy měl být rozdělen na více království. Železná vláda této gigantické římské říše, která vládla téměř 600 let, se rozpadla. Řím ztratil svou stabilitu a moc

díky přepychu, politické korupci a morálnímu úpadku. A stal se tak snadnou kořistí pro barbarské kmeny, které začaly říši přepadávat mezi r. 351 – 476 po Kr. Vládce Augustus Romulus byl sesazen a Řím rozdělen na mnoho částí, tak, jak znázorňovaly nohy a prsty sochy, ze železa a hlíny. Daniel dále říká: „**Že jsi viděl železo smíšené s jílovitou hlínou, znamená, že se bude lidské pokolení mísit. Avšak nepřilnou k sobě navzájem, jako se nemísí železo s hlínou. Dan. 2:43.** Barbarské nájezdy na Řím říši rozdělily. Toto rozdělení, které představuje železo s hlínou zformovalo základy pro národy umístěné dnes v Evropě. Většina historiků uvádí těchto deset barbarských kmenů: Alemáni-Němci, Burgundi-Švýcaři, Frankové-Francouzi, Lombardi-Italové, Saxové-Angličané, Suevové-Portugalci, Vizigoti-Španělé. Herulové, Ostrogoti a Vandalové, kteří buď vyhnuli nebo splynuli s ostatními národy. Způsob existence těchto národů je předurčen Božím prohlášením, že tato království se nikdy znovu nesjednotí do světové říše.

Evropa tedy podle této předpovědi zůstane rozdělena. I přes společný trh i přes částečně společnou měnu, bude Evropa stále rozdělena. Daniel řekl, že i když se budou lidé mezi sebou mísit, to znamená, že budou spojovat království, prostřednictvím uzavření manželství, Evropa zůstane rozdělena. V Dánském paláci je znázorněn rodokmen královských rodin Evropy. Nevím, jestli vás to překvapí, ale všichni byli příbuzní. Doufali, že tak předejdou válkám. Přesto se to nepodařilo. Nemohli se vystát. Mnoho válek na území Evropy bylo ve skutečnosti důsledkem rodinných hádek, za což zaplatili svým životem milióny nevinných lidí. Bůh předpověděl, že nebudou držet dohromady. Pokusili se znovu dát dohromady římskou říši, ale už to nikdy nevydrželo stejně tak, jako spolu nedrží pohromadě hlína se železem.

Pomysleme na mnohé nevydařené pokusy v historii, znovu spojit evropské národy. A můžeme si položit otázku, co se stalo se všemi těmi rádoby světovými vůdci, kteří se pokusili sjednotit rozdělenou Evropu. Ať už to byl Karel Veliký nebo Karel V. nebo Ludvík XIV, Napoleon, císař Vilém nebo Hitler. Všichni byli poraženi. Vyhnán na ostrov Elba, musel Napoleon, onen mocný válečník ze začátku 19. stol. přiznat, že Bůh byl pro něj příliš silný soupeř. Bůh by byl příliš velkým soustem i pro každého z nich i pro všechny z nich dohromady. Bůh tedy řekl, jak můžeme číst v Bibli: „**Nepřilnou k sobě navzájem.**“ Možná, jako vhodný náhrobní nápis pro všechny tyto rádoby světovládce. Ale přesto se lidé stále snaží stmelit evropské země, které však spolu ne a ne držet. Přesně podle Boží předpovědi. Mohou usilovat o spojení a jednotu, nemohou ji však udržet. Toto proroctví muselo Nebúkadnesarovi vrtat hlavou. Bůh předpověděl pád čtyř velkých světových říší. Předpověděl, že po Římu přijde celá řada národů, z nichž sedm je dodnes v Evropě zastoupeno. Některé jsou silné, některé slabší, všechny jsou ale

beznadějně rozděleny. Otázkou tedy je: „Co se stane dál?“ A tak, se zjevnou radostí a důvěrou se dostává Daniel k vyvrcholení výkladu snu o této obrovské, kovové soše.

Můžeme číst: „**Ve dnech těch králů dá Bůh nebes povstat království, které nebude zničeno navěky, a to království nebude předáno jinému lidu. Rozdrtí a učiní konec všem těm královstvím, avšak samo zůstane navěky, neboť jsi viděl, že se utrhl ze skály kámen bez zásahu rukou a rozdrtil železo, měď, hlinu, stříbro i zlato. Veliký Bůh dal králi poznat, co se v budoucnu stane. Sen je pravdivý a výklad spolehlivý.**“ Dan. 2:44-45. A tak další velkou událostí na jevišti lidské historie bude 2. příchod Krista a ustanovení jeho království, zobrazené kamenem, ulomeným bez zásahu rukou. Jeho království nebude založeno lidskýma rukama, ale mocnou Boží rukou. Království, které naplní celou zemi. Ve Zj. 11:15 můžeme číst text: „**Vlády nad světem se ujal náš Pán a jeho Mesiáš a bude kralovat na věky věků.**“

Pojďme si zrekapitulovat rozhodující události, o kterých se zmiňuje toto úžasné proroctví z 2. kapitoly knihy Daniel.

- 1) Toto proroctví končí Ježíšovým 2. příchodem.
- 2) Národy světa, tak jak je známe skončí.
- 3) A Bůh ustanoví své království.
- 4) A toto Boží království bude trvat navěky.
- 5) Ježíš bude ustanoven za Krále králů a Pána pánů.
- 6) Přejde na zem, aby kraloval nad věčným královstvím.

Když tedy Daniel dokončil své vyprávění králi o jeho snu, tak nesmírně hlubokého významu, a když předal ohromující Boží výklad, král Nebúkadnesar vstal ze svého trůnu a pokorně se sklonil před Danielem. Učinil to k počtě velkého Danielova Boha, jehož moudrost a moc představil Daniel tak působivě. Král řekl Danielovi: „**Vpravdě, váš Bůh je Bůh bohů a Pán králů, který odhaluje tajemství.**“ Dan. 2:47. A tak tento veliký Danielův Bůh, o kterém si vždy přeji, aby byl i mým Bohem, je Bohem, který drží budoucnost ve svých rukou. On je Pánem nad dějinami. Touto obrovskou kovovou sochou, kterou viděl Nebúkadnesar ve svém snu, 6 století před narozením Krista, Bůh odhalil jakési záhady budoucích staletí. Četli jsme, že sen je pravdivý a výklad spolehlivý. A tak cesta je už téměř u konce. Království reprezentováno zlatem, stříbrem, mědí a železem, jsou všechna historií. A tak další slavnou událostí bude brzký příchod našeho Pána Ježíše Krista. Máme nádhernou naději díky Ježíšově oběti, na golgotském kříži. Věřím, že to bude trvat relativně krátký čas a ty závěrečné biblické předpovědi se stanou. Stanou se realitou. A Pán Bůh připravuje své království a přeje si, aby v něm nikdo zbytečně nechyběl. Jinými slovy: Bůh udělal všechno

pro to, aby tam každý člověk, žijící na této zemi, mohl být. Můžeme mít jistotu, že se staneme součástí Božího království, když skrze víru v Ježíše Krista uděláme např. to, co udělal onen zločinec na kříži, když visel mezi nebem a zemí vedle Ježíše. Nemohl se v ten okamžik k Ježíši více přiblížit, ale věděl, že ve svém životě páchal zlo, a že se potřeboval zachránit ze vší té životní špíny, do které se svými činy dostal. A tak se podíval vedle sebe na Zachránce světa a viděl, jak mu z obočí, které protnula trnová koruna po tváři teče krev. Hluboce jej to zasáhlo a v pokání vyznal své hříchy a volal, jak můžeme číst u Lukáše: „Ježíši, pamatuj na mne, až přijdeš do svého království.“ Luk. 23:42. A Ježíš mu dal ujištění, že se s ním v tom království setká. A tak také každý z nás se může k Bohu modlit a přijmout stejné ujištění, že bude s Kristem v jeho království.

U Matouše můžeme číst krásný text. Pak v ten rozhodující okamžik Ježíšova příchodu uslyšíme jeho pozvání: „**Pojďte, požehnaní mého Otce, ujměte se království, které je vám připraveno od založení světa.**“ Mat. 25:34.

Přátelé, tento svět není v lidských rukách. Bůh je Pánem nad dějinami. A On také vše dovede do zdárného konce, který bude zároveň novým počátkem. A toto vědomí přináší pokoj do lidských srdcí, protože důvěřujeme-li Bohu, důvěřujeme-li jeho slibům, můžeme bez obav hledět do budoucnosti. A tak Pán Bůh pozývá každého z nás, abychom k němu přišli a naučili se mu důvěřovat. Jeho úmysly s námi jsou mnohem lepší, než naše vlastní úmysly s námi samotnými. A všude tam, kde na zemi zaznívá evangelium, tak Bůh působí na lidská srdce i na lidskou mysl. Rozhodnutí však ponechává na naší svobodné vůli. Na svobodné vůli, kterou každému z nás daroval. A tak i v tento okamžik působí Pán Bůh na nás, pokud chceme, abychom se pro něho rozhodli. A tak činím kratičkou výzvu, že pokud důvěřujete tomuto Bohu, který je Pánem nad dějinami nebo pokud se chcete učit mu důvěřovat, tak se můžete modlit tuto modlitbu.

Modlitba:

Náš nebeský Otče, já bych ti chtěl poděkovat za to, že jsi nám daroval své slovo, že v Bibli jsou zaznamenána různá proroctví. A děkuji ti i za to proroctví, které jsem mohl dnes studovat. Děkuji ti za to, že se mohu z Bible učit, že ty jsi Pánem nad dějinami. A děkuji ti také za to, že ty pro každého z nás máš připraven ten nejlepší plán. Děkuji ti za to, že nám dáváš svobodnou vůli, aby se každý pro tebe mohl rozhodnout, či nikoliv. A tak tě prosím, abys mě vedl a chránil i v těch příštích dnech mého života. Modlím se ve jménu Ježíše Krista. Amen.